

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

A Köztelek urai a vámkérdésről.

Pécs, 1901. november 22.

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület igazgató választmánya, melyet méltóságos és kegyelmes urak, nagy uradalmak boldog tulajdonosai kormányoznak, tegnapi ülésében foglalkozott a fehérmegyei gazdasági egyesület átiratával, a mely tudvalevőleg felhívja az ország összes gazdaköreit, hogy éppen a mezőgazdaságnak a vámközösségben elnyomott érdekei szempontjából foglaljanak állást az önálló vámterület mellett.

Hogy az O. M. G. E. igazgató választmánya ennek a főhívásnak engedni nem fog, arra körülbelül el lehetett készülni mindenki, mert bár ez a választmány a közgyűléshez intézett jelentésében maga hangsúlyozza, hogy végzetes következményekkel jár az, ha a nemzet életére nagyfontossággal bíró gazdasági kérdések a politika eszközeivé válnak, az O. M. G. E. hangadó urai mégis beleestek ebbe a hibába.

Nem vallják ugyan be nyíltan, de jelentésüknek erőltetett s önmagával lépés-nyomon ellentmondó megokolása világosan elárulja, hogy a bécsi udvarnak akartak kedvezni, mikor gazdasági függetlenítésünk eszméjét olyan veszedelmes dolognak tüntették föl. Ha tisztán a gazdasági érdekek lebegtek volna az igazgató választmány többségének szemei előtt, ugy egészen más következtetésre kellett volna

jutniok az általuk vázolt szomorú helyzetből, mint a mire tényleg jutottak.

Mindjárt jelentésük kezdetén elmondják, hogy előrelátták, miszerint *annak a gazdasági politikának a következménye, melyet előző kormányaink folytattak, csak az lehet, hogy előbb a mezőgazdaság, utóbb pedig az ipar és kereskedelem fog válságba jutni.* Aztán szemrehányólag említik, hogy *végzetes hibát követtünk el akkor, a midőn lehetett és gazdasági életünket nem rendeztük be önálló alapon.*

Hát itt közbevetőleg kérdezzük, vajjon hol voltak a Köztelek hangadó urai akkor, amikor ezt a végzetes hibát elkövettük? Talán a gazdasági függetlenség harcosainak táborában? Szó sincs róla! Ők akkor is olyan lelkes szószólói voltak a gazdasági közösségnek mint most; akkor is Magyarország gazdasági, különösen pedig mezőgazdasági érdekeivel okolták meg a vámközösség áldásos voltát, mint most. Hogyan higyük el tehát nekik most, hogy most olyan nagy szerencse ránk nézve a közös vámterület, mikor maguk is kénytelenek beismerni, milyen végzetes tévedés volt részükről a közös gazdálkodást a mi érdekünkben állónak hirdetni a múltban.

Azt mondják, hogy most változott a helyzet, mert most minden állam az elzárkózás politikáját folytatja, a melylyel a nemzeti munka és termelés védelmét kívánják érvényesíteni. Nos hát ha így áll a dolog, ami kétségtelen, akkor nem az lenne-e ennek okszerű következtetése,

hogy kövessük mi is ezt az általános irányzatot; vegyük kezünkbe a magunk gazdasági ügyeinek intézését önállóan, függetlenül, hogy nemzeti munkánkat és termelésünket minden idegen érdek befolyásától menten védelmezhessek meg.

Mert abban a gazdasági harcban, a melyet minden állam védővámokkal folytat a saját nemzeti munkája és termelésének védelmére, csak úgy állhatjuk meg helyünket, ha mi is szabadon igénybe vehetjük mindazokat az eszközöket, tehát a védővámokat is, a melyekkel a mi termelésünket minden irányban megvédelmezhetjük.

Ezt a közös vámterületen semmi esetre sem tehetjük, mert itt folyton tekintettel kell lennünk Ausztria ellentétes érdekeire és vámpolitikánk ehhez idomul. Hisz erre vonatkozólag mondja az O. M. G. E. igazgató választmánya is, hogy végzetes hibát követtünk el, amikor nem rendeztük be gazdasági életünket önálló alapon, a midőn erre megvolt az alkalom.

Ausztria érdeke érvényesült akkor, mikor a Balkánállamokkal, Oroszországgal olyan kereskedelmi szerződéseket kötöttünk, a melyek ez agrárállamok nyersterményeinek behozatalát a közös vámterületre kedvezményezték s ugyanígy fog az osztrák érdek érvényesülni a jövőben is. Mert arról ugyan hiába álmodoznak a Köztelek urai, hogy a német vámtarifa folytán onnan kiszoruló nyersterményeink számára az osztrák piac jobban lesz biztosítva a közösség fentartásával, mint eddig volt.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Csak meglepetés volt.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
Irta: Gerson.

Az »Otthon« szálloda nagytermében két uri ember ül az egyik asztalnál, kiknek egyike fiatal embernek látszik, a másika pedig harminc év körüli s egy pillantást vetve rá, mindjárt láthatjuk, hogy már »férj«. Élénk beszélgetésbe vannak elmerülve s időnkint jóleső, hangos kacajokban törnek ki. De tüstént felemelem róluk az ismeretlenség fátyolát s bátor vagyok bemutatni is őket. A férj az én legkedvesebb sógorom, a fiatal ember pedig az én csekély személyiségem.

— Hát mondd csak kedves Jóskám, mitéle forgószél hozott téged ily hirtelenében hozzám? Betoppansz csendes szobáskámba, karomba kapaszkodol s lóhalálában ragadsz magaddal, meg sem állva addig, míg az Otthon ezen asztalkájánál le nem telepedünk?!

— Bizony sógorkám, nagyon véletlenül történt az, hogy most itt együtt üritjük a poharakat a régi animóval! Hát tudod, kedves vendég toppant be ma hozzánk: a Dani bácsi. Igen megörültünk neki s kedélyesen el is beszélgettünk egész délután. A beszéd fo-

lyamán előjött a színház is. Dani bácsi ropantul dicsérte az itteni színészeket, hogy milyen szépen játszanak. Feleségem mindjárt szemrehányásokat tett nekem, hogy milyen rossz férj vagyok, be sem viszem az én kis feleségemet a színházba, nézheti egész télen itt a falusi parasztlakodalmakat! Hát bizony sarokba szorított a feleségem. Dani bácsi pedig rögtön előállott, hogy hát ő beviszi a városba az asszonyokat s a színházba is elviszi őket. Feleségem, meg a másik kisebbik nővéred, hozzá is fogtak abban a minutában az öltözködéshez. Láttad volna csak, milyen gyorsan készen lettek a felöltözködéssel, pedig máskor, ha valahová készültünk, órákig rendezték magukat!

— És aztán te beleegyeztél, hogy a feleséged nélküled, mással menjen be a városba?

— Várj csak sógorkám, nyitjára jövőnk lassan mindennek! Én még délután átfutottam egy félórára a hivatalba, hogyha netalán valami dolog akadna, hát elintézzem. De nem volt semmi sürgős ügy, azért leülve íróasztalomhoz, elkezdtem magamban morfondirozni. Hát jól van, nem bánom, ha be is viszi Dani az asszonyt, meg a te nővéredet a színházba, de legalább haza is hozná őket, a mi pedig meg nem történhetik, mert hiszen ő ott lakik a városban. Hogy jöjjön éjnek idején az a két védtelen gyermek, — mert hát azok

még mind a ketten — egyedül haza a vonat, hiszen mégis csak messze van onnan a mi kis falunk! Hiába! Fiatal is, szép is a menyecske, meg a leány, nem lehet őket magányosan utnak eresztetni. Ravasz portéka az asszony, gazdátlanul nem lehet hagyni, mert még is csak lába kelhet! No, a Danitól nem félttem, hiszen csak megállapodott már, akár milyen mokány legény is volt! Hm, de a nagyváros, színház, egyedül való utazás, mégis csak veszélyesek egy fiatal asszonynak, meg leánynak!

— Ej sógor, te féltékeny is tudsz lenni? Ezt nem hittem volna!

— Dehogy vagyok féltékeny, a Danira meg épen nem, hanem hát mégsem jó az asszonyt magára hagyni! De hogy folytassam elbeszélésemet, hát morfondirozásom vége az lett, hogy nagy elhatározásra szántam magamat. Nem bánom, menjen el az asszony a színházba, de én sem maradok itthon a kis babát ringatni, nem leszek gyerekdajka, hanem én is mulatni fogok egyet, meg egy kis meglepetést is csinállok a feleségemnek, ha titokban én is bemegyek a városba s ott találkozunk.

— No meg a féltékenységed is ki lesz engesztelve, ugy-e?!

— Gyerek, hallgass, mondom, nem vagyok féltékeny, hanem csak egy kis kellemes meglepetést akarok csinálni kis feleségemnek;

A mi terményeinkkel versenyző agrárállamok még nagyobb mértékben fogják a közös vámterületre zudítani a saját terményeiket, mert hisz ők is elvesztik a német piacot, még több lesz tehát a fölöslegük, a melynek nálunk keresnek fogyasztót.

Arról pedig komolyan beszélni sem lehet, hogy addig, a míg az osztrákokkal közösen kell megkötnünk a külkereskedelmi szerződéseket, olyan vámtételekkel védekezhessünk az agrárállamok behozatala ellen, a minőkkel Németország sáncolja el magát előlünk. Ausztria érdeke, hogy piacain a magyar nyerstermékeknek hatalmas versenytársai legyenek a külföldi termékek képében, mert ez leszorítja azok árát, mire az iparos államnak szüksége van. Hogyan képzelhető tehát, hogy Ausztria belemenjen olyan szerződésbe, a melyek a közös vámterületen megdrágítják a nyerstermények árát s e mellett még kitennék magukat annak a veszedelemnek is, hogy a keleti államok nyersterményeik kiszorítását az osztrák iparcikkék kiszorításával torolják meg.

A Köztelek urai ugyan mondják azt is, hogy bármennyire tudják becsülni a vámközösség értékét, nem hajlandók gazdasági érdekeinket áldozatul hozni az osztrák társadalmi és politikai viszonyok szánására. De hát ez is csak olyan frázis, mint a kormány erősködése, hogy a mostaninál rosszabb kiegyezést nem fogad el.

Mert ha ezt a kormány és az O. M. G. E. méltóságos és kegyelmes urai komolyan gondolnák, nem áltatnák magukat és az országot azzal, hogy a mi érdekeinknek megfelelő kiegyezést Ausztriával sikerül majd kötni. Hisz láthatják ők is, hogy még azt a mostani kiegyezést, melyről a kormányunk is kénytelen elismerni, hogy nem elégíti ki mindenben a mi érdekeinket, Ausztriában milyen ellenszenvvel fogadják, még pedig nemcsak egyes gazdasági körök s a társadalom, de maga az osztrák kormány is.

Ez minden józan gondolkozó előtt eleve kizárja még a lehetőségét is annak, hogy a mi érdekeink a közösség fontosságával megoltalmazhatók legyenek. Azért aki ilyenekkel biztat, az csak taktikázik s eleve el van határozva arra, hogy bármilyen egyességet diktál is ránk Ausztria, azt mint ránk nézve hasznosat és udvöset fogja kikürtölni s az országgyűlés engedelmis többségével elfogadtatni.

Városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. nov. 22.

Rendkívüli közgyűlést tartott ma a város törvényhatósági bizottsága. A rendkívüli közgyűlés egyetlen fontosabb tárgyát a vasuti pályaház építéséhez való 84 ezer forintos hozzájárulási összegnek kölcsön utján való felvétele tárgyában a kötelezvény jóváhagyása képezte. *Czirják Ignác* „vesztett pénz“-nek jelezte a 84 ezer forintot s még mindig szeretne volna, ha felirunk a kereskedelmi miniszternek a nemfizetés álláspontjának védelmére. Azonban a város közönségét már ugyis jó két év óta kecsegtette csalfa reményekkel a nemes városi Tanács s ebbe a hiába való huzavonába beleuntunk. Ha ugyis muszáj fizetni: hát fizessünk! És a közgyűlés jóvá is hagyta a kölcsön felvételét s a város terhei ujjakkal szaporodtak ismét a városi virtsaft nagyobb dicsőségére.

A bábaképezde felállítása tárgyában is hozott határozatot a közgyűlés s itt *Záray Károly dr.* az állami lelencház ügyében kérdezősködött a polgármestertől. A ki azt felelte, hogy az ügyet a legilletékesebb kezek vezetik s a lelencházat az állam Pécsen fel is fogja állítani.

A városházi boltok kiadása egyhangulag történt; a központi választmányt is három évre a hivatalos lista szerint megválasztották s így az eredményt bizony nem lehetett „meglepő“-nek mondani.

Dischka Győző és *Hartl Ferenc*, elhunyt bizottsági tagok érdemeit méltatta még a közgyűlés, mely nem tartozott a zajosabb, izgalmasabb közgyűlések sorába s nem nyilvánult rajta semmi harcias kedv.

A közgyűlés lefolyásáról különben részletes tudósításunk a következő:

Majorossy Imre polgármester 10 órakor elfoglalván az elnöki széket, bejelentette, hogy a főispán akadályozva van az elnöklésben. Üdvözli tehát, mint elnök, a megjelenteket és megnyitja a közgyűlést. Kötelessége a kegyelet adóját lerónia képviselőtestületnek a legutóbbi közgyűlés óta elhunyt tagjai iránt. Két gyász- eset érte a képviselőtestületet. Az egyik elhunyt életének nagy körre terjedő közhatása folytán a Tanács indítatva érezte magát, hogy a közgyűlésnek külön előterjesztést tegyen. Ő a maga részéről csak azt fűzi hozzá, hogy az elhunyt *Dischka Győző*, főreáliskolai igazgató kedves iskolatársa és jó barátja volt. A képviselőtestületet a másik gyász- eset,

Hartl Ferenc

bizottsági tag elhunytával érte. A munka embere volt az elhunyt, ki évtizedeken át folyton harcolt a közérdekért s kinek a közélet terén szerzett érdemeit a „Polgári Kaszinó“ azzal tisztelte meg, hogy elnökévé választotta. Jó hazafit, művelt iparost, becsületes, fáradhatatlan munkást, a régi polgári gárda egyik első tagját vesztette el benne.

Indítványozza tehát, hogy *Hartl Ferenc* érdemeit a közgyűlés jegyzőkönyvében örökítse meg; fejezze ki az elhunyt feletti részvétét és a veszteség miatti nagy fájdalmát s erről a gyászoló családot értesítse.

Az indítványt egyhangulag elfogadván a közgyűlés, következett

a központi választmány

három évre leendő megalakítása tárgyában leérkezett belügyminiszteri körrendelet.

A választás szavazólappal történt. A szavazást *Egry József* elnök, *Beck Gyula* és *dr. Krausz Jenő* tagok vezették. Megválasztottak pedig:

Dobszay Antal 48,

Egry József 47,

Fekete Mihály 48,

Grauman János 48,

dr. Jobst László 48,

Kindl József 48,

Göbel Kálmán 36,

Schmelcer Ferenc 42,

dr. Tróber Aladár 48,

Weiler Nep. János 48 és

dr. Záray Károly 46 szavazattal. Most

Dischka Győző emlékezete

kegyeletos megnyilvánulással került a közgyűlés elé. A tanácsi javaslat terjedelmesen, költői lendülettel méltatta az elhunyt érdemeit s a következőket javasolta:

Azért mindjárt haza is mentem a hivatalból s bár már nélkülém is egészen felkészültek, nem várva beleegyezésemet, mégis férji jogomnál fogva kegyesen beleegyezésemet adtam, — mintha tán ellen is mondhattam volna! — Feleségem a nyakamba ugrott s össze-vissza csókolt, a kis Mancsi pedig sexsrritben háromszor végigtáncolta a gyerekszobát. Este kikísértem őket a vonatra; meleg, érzékeny bucsut vettünk, vége-hossza nem volt a csókolózásnak.

— Édes kis uram, aztán vigyázzon a babikára; mindent elkészítettem, csak szépen etesse meg s ringassa el, ne bizza a dajkára!

Óh életem legboldogabb pillanatai lesznek azok, melyekben ringatni fogom, — gondolám magamban, hangosan pedig megnyugtatólag mondtam:

— Ne aggódjék édes semmi miatt, csak vigyázzon magára; le ne szálljon a vonatról addig, a míg meg nem áll; a karperecét el

ve veszítse! Te meg Dani, vigyázz az aszszonyra, mintha csak a tiéd lenne! Ekkor a gőzsp egy éleset fűttenent, ők eltűntek a kocsiján, én pedig felugrottam ugyancsak a vonatra, de egy másik kupéba.

— S most itt vagy kedves sógor s együtt üritjük poharainkat — kalandod sikerültére.

— Ők pedig a színházban vannak s kis feleségem a felvonásokközben elgondolja, hogy mily csendesen, nyugodtan ringatom otthon a bubikát — pedig dehogy!

— De sógorkám siessünk, mert tíz óra van s a színháznak nemsokára vége!

— — — — —

A vasuti állomás étterme ezen az esős, borus novemberi napon egészen üres. A pincérek álmosan támolynak ide oda s a kis pikoló akkorákat ásit, hogy majd elnyeli a diszes, nagy kasszát, melyhez támaszkodik. A villanylámpák közül is csak egy-kettő szórja

szét zöldes sugarait a nagy teremben. Mély-séges csend honol, mintha egy lélek se lenne itt. Pedig a sarokban egy kis asztalkánál két egyén ül, de azok is csendben susognak, fekete télikabátjuk gallérját egész a fülükig felhuzva. Egész külsejük gyanus és bizonytalan.

Halk beszélgetésük meg sem zavarja a nagy csendet.

Ezen álmatag, nyugodt éttermet azonban egyszerre hangos női kacajok töltik be, nyomban felnyilván az ajtó, a villanyfény világánál kedélyes, középkori ierfi jelenik meg, mind-egyik karján egy-egy hölgyet vezetve. — Az egyik még gyermekleány, a másik pedig fiatal menyecske. Egész otthoniasan letelepednek a nagy asztalhoz, theát rendelnek s csakhamar a szép ajkak szürcsölik is az illatos, párolgó theát.

— Hát aztán tetszett-e gyerekek a „Titkos rendőr“?

— Majd beleszerettem, Dani bácsi!

**LEGNAGYOBB és
LEGOLCSÓBB
BUTOR-RAKTAR
PÉCSETT,**

Siklóss-országut 44. sz. a., a Mátyás Király átellenében.

Nagy választék, mindennemű *fa, vas* és *kárpitozott butorokban* a **leg-egyszerűbbtől a legfinomabb** kivitelben.

Ismét eladóknak, vendéglősöknek és nagyobb berendezéseknél, egyeseknek is

10% árengedmény.

FRIEDMANN KÁROLY.

1. Az elhunyt érdemei a közgyűlés jegyzőkönyvében megörökíttessenek s az elhunytá felletti mély részvét a gyászoló családnak tudtul adassék;

2. Az új temetőben néhai *Incédy* Dénes sírhelye mellett disz-sírhely jelöltessék ki örök pihenőhelyéül;

3. A kert-utca *Dischka Győző-utcának* neveztessek el.

Muttnyánszky Béla azt indítványozta, hogy a *Dischka* szülőháza a hol áll, a *citrom-utca* neveztessek el az elhunyt nevével.

Majorossy Imre polgármester feleletében a kert-utcát ajánlta elfogadásra, mert ott van a Tornacsarnok és oda épül az új főreáliskola is.

Persl Armin dr. gyönyörű beszédben méltatta *Dischka* Győző érdemeit s kérte, hogy a részvét a vezetése alatt állt tanári karnak is tudtára adassék.

A közgyűlés e pótlással elfogadta a tanácsai javaslatot s következett a tanácsai előterjesztés

a bábaképző-intézet

létesítése tárgyában. Az állami bábaképző intézetet a Rudolfinum földszinti helyiségeiben és a kórháznak a földszinten eddig ápolónői lakosztályul szolgáló szomszédos részében helyezték el. Az államkincstár viseli az 1470 kor. átalakítási díjat s két évig díjtalanul, két év után 600 korona bérért használja a Rudolfinum helyiségeit. A kórház szomszédos földszintjén öt szobát engednek át a bábaképző céljaira két évre évi 600 kor. bérért. De két év után, ha szükséges, e helyiségeket a kórház vissza kapja minden kárpótlás nélkül s a kórház végzi az intézeti élelmezést is a kórházi árak mellett. Az ápolónők a Rudolfinum emeletén kapnak helyiségeket s ezért a kórház évi 800 kor. bért fizet.

Záray Károly dr. szólt a tárgyhöz elsőnek. Szerinte a bábaképző felállítását teljesen állami feladat. Ezzel megint újabb terhet vesz a város a nyakába. De ha már így van: kéri mi lesz az állami lelencház? Ezt együttesen az állami bábaképzővel kellene felállítani. Talán mi nem is kapunk lelencházat; mert hisz az állami házaló mindenfelé jár — legutóbb Kaposvárott volt — s majd az kapja a lelencházat, a melyik város többet ad érte.

Majorossy Imre szerint a két ügy nem függ össze. Különben is a lelencház ügye a főispán elintézése alatt áll s így erős reményünk lehet, hogy megkapjuk azt.

Muttnyánszky Béla rövid hozzászólása

— Bizony eredeti alak volt, csak azt sajnálom, hogy az én kis uram nem nevetette ki magát felette. Szegény, most otthon ül a bölcső mellett s ringatja a babikát . . .

— Ne busulj felette hugom, nem árt meg neki most az egyszer. Kardos menyecske is vagy te; csak tartsd jól a kordában, miért tette azt a baklövést, hogy meghazsáncodt!

— Ej Dani bácsi, hát ilyen gonosz csont vagy te! Csak kerülnél az én kezeim közé, majd tudom, elhallgatnál. — Nem szégyenled, hogy agglegény maradtál?

— Nem bizony hugám, mert legény vagyok, de agg nem!

A kis pikoló közeledik s tálcán egy „an-six” kártyát nyújt át a fiatal asszonynak a háromtagu társaság általános meglepetésére.

— Kérem, az a két idegen ur küldi, kik ott a sarokban, a sötétben ülnek.

— Szép nagysám! Egészen elbűvölt bennünket bájos csevegésével. — Ismerkedés itt rögtön lehetséges e? — Kézcsókoló imádói!

Az asszonyka elsápad, Dani bácsi pedig kipirulva ugrik fel az asztaltól, feldöntve a theás ibriket.

— Ej, hol az a két szemtelen tolakodó, majd megtanítom őket emberségre! Te gyerekek világosságot oda a sarokba! — s ezzel rohan a két nő pedig karjaiba kapaszkodva igyekszik visszatartani, de hasztalan.

A pikoló felszólja a villanycsavart, a

után a közgyűlés elfogadta a tanácsai javaslatot.

A veszett pénz

ügye került ezután napirendre. A mennyiben a vasuti pályához kibővítéséhez megszavazott 84 ezer forint kölcsönről szóló kötvényt terjesztette be a Tanács. A *Pécsi Takarékpénztár* 5 $\frac{1}{2}$ % utólag fizetendő kamat mellett, félévi felmondásra hajlandó a 84 ezer forintot a városnak kölcsön adni.

Czirják Ignác újabb felirat intézését javasolta a kereskedelmi miniszterhez, hogy az összeget ne kelljen még megfizetni s helyette a regálékötvényt vegye át az állam.

De a közgyűlés már feladott minden reményt s elfogadta a kölcsön felvételére szóló kötelezvényt.

Két tagsági hely

üresedett meg a városi törvényhatósági bizottságban *Hartl* Ferenc és *Dischka* Győző elhunytával. A két hely betöltésére a közgyűlés a választás határnapjául a második kerületben december nyolcadikát tűzte ki s a választás vezetésére elnökül *Little* Józsefet, helyettesül *Tróber* Aladár dr. főjegyzőt küldte ki.

Az esküdtek alaprajstoma

elleni felszólalások elbírálására és az évi lajstromok összeállítására hivatott bizottságba hat tagot választottak ezután *Grauman* János, *Gyimóthy* Gyula, *Kindl* József, *Dobszay* Antal, dr. *Jobst* László és *Göbel* Kálmán személyében.

Boltok bérbeadása.

A városház épületben levő 1. számú bolt helyiséget *Kovács* Bernát kapta 6200 kor. évi bérért;

A 2. sz. bolt helyiséget *Kemény* Mór nyerte el 2600 kor. évi bérért;

A 3-ik számú *Beck* testvérek nyerték el 980 kor. bérért;

A 4-ik számú *Wiegand* Károly nyerte el 780 kor. bérért;

Az 5-ik számú *Schönwald* Imre vette ki 1790 kor. bérért;

A 6-ik számú *Schneider* János nyerte el 1000 kor. évi bérért;

A szuterén-boltot *Herceg* János kapta évi 263 kor. bérért;

A 7-ik számú bolt helyiséget *Tausz* Jakab vette ki 2400 kor. bérért;

két gyanus egyén felugrik az asztaltól, a háromtagu társaság pedig — elképedve áll meg.

— Nini, az én kis uram!

— Meg a Gerzson bátyám!

— Ej a két huncut de becsapott bennünket!

Ölelés . . . csók . . . ölelés . . . csók.

— Na Jóska, te aztán szép gyerek vagy! Hát félted a feleségedet tőlem, a Dani bácsitól?

— Dehogy. Hisz nem azért jöttem én utánatok, mert féltékeny lettem volna, hanem egy kis meglepetést akartam csinálni az én kis feleségemnek. — Ugy-e édesem, jól sikerült?

— Hát nem azért jött utánam, hogy féltett? — hanem csak meglepetést akart nekem csinálni?

— Jobb szerettem volna, ha féltékenységből! . . .

— Ej kedves nővérem, ilyenek vagytok ti asszonyok! Hát nem elégedtek meg ti azzal, hogy meglepetést akarnak csinálni nektek férjeitek, hanem inkább azt szeretnétek, hogy féltékenyek legyenek rátok, mintha az szeretetük nagyobb biznysága volna!

Magamban még azt is hozzágondoltam még, hogy a féltékeny férjek olyanok, hogy mindennek akarnak látszani, csak féltékenyek nem!

A sógor is erősen hangsúlyozza, hogy „csak meglepetés volt az egész!”

A *Nöthig-féle* házban az I. számú boltot *Scherber* János 800 koronáért;

A 2-ik számú özv. *Klein* Henrikné 400 koronáért;

A 3-ik számú *Kovacsics* testvérek 600 koronáért vették ki;

A *Heindloff*-féle házban az első számú bolt helyiséget 807 koronáért *Fischer* Henrik nyerte el;

A 2-ik számú *Veledics* Lina 1000 koronáért;

Végül a 3-ik számú *Winter* Károly 800 kor. évi bérért vette ki.

Ezzel a 20 pontból álló tárgysorozat le-tárgyaltatván, a rendkívüli közgyűlés negyed tizenkét órakor beveződött.

Hírek.

Pécs, 1901. november 22.

A megbuktatott Monte Carlo.

Lord Roszlyn tönkre akarja tenni a monte-carlói bankot, ezért most végez otthon tanulmányokat a játékmódorra nézve. Az első napon ötezer koronát nyert volna a kombinációval, a másodikban huszezetet és most ebben az arányban halad.

A lord magába mélyedve végezi a harminchat számú táblán a kombinációkat, közben szorgalmasan pörgeti a szerencse kereket. Így találja őt egy jóbarátja, mire a következő párbeszéd fejlődik ki köztük:

Jóbarát: Hol tartasz már?

Lord: Barátom örült szerencsém van. Tegnap százezer koronát nyertem, ötször egymásután kijött a tizennyolcas.

Jóbarát: Mit csinálsz ennyi tenger pénzzel?

Lord: Hamarjában magam sem tudom. Mikor hozzáfogtam a kombinációimhoz, alig volt tiz forintom. Most ur vagyok barátom, igazi ur.

Jóbarát: Csinos villát vehetsz magadnak.

Lord: Olyastétét gondolok én is.

(Egy hét mulva.)

Jóbarát: Mennyire vagy?

Lord: Ezt a szerencsét már nem állom ki. Azóta, hogy legutóbb itt jártál, felszaporodott a vagyonom egy millióra. Most az oszloprendszert kultiválom, a mi azt jelenti, hogy minden harmadik számra teszek csak a harminchat közül, És beüt, bámulatosan beüt mind.

Jóbarát: A villát megvetted már?

Lord: Még nem, alkuban vagyok egy kis fejedelemségre, néhány nap mulva megvásárolhatom.

Jóbarát: Ugyan adj kölcsön száz koronát!

Lord: Nem tehetem, mert nem szabad hozzányulnom a szerencsepénzhez. Hanem várj, míg vége lesz a játéknak, akkor szívesen,

(Egy hónap mulva.)

Jóbarát: Nos, mennyi a vagyod?

Lord: Egészen pontosan magam se tudom, úgy tiz millió körül járhat.

Jóbarát: Mi van a fejedelemséggel?

Lord: Mit nekem egy fejedelemség? Egyenesen a Vatikánra reflektálok, holnap irok is Leónak mennyiért adja?

Jóbarát: Azt hiszem, nem tartja drágára.

Lord: Én is abban bizakodom. No de holnap következik el csak az igazi sláger.

Jóbarát: Mi lesz az?

Lord: Még titok, majd megtudod.

(Másnap.)

Lord: (boldogan borul barátja nyakába:) Fiam, mindenem, spengoltam a bankot, egy huncut garasuk sem maradt. A monakói fe-

jedelem úgy sirt, mint egy megvert gimnázista, az emberek fölemeltek, ünnepeltek . . .

Jóbarát: De hol a pénz?

Lord: Az még nincs sehol, csupán néhány év évig légy türellemmel, mert ezekhez a horribilis reményekhez csak elvileg jutottam a kombinációim révén. Mihelyt megalakul a részvénytársaság, amely előlegezi a játékra a pénzt, rögtön leutazom Monte-Carlóba és tönkre teszem a bankot. Apropos fizethetsz, addig is egy reggelit?

D-n.

Napirend 1901. november 23-án.

Naptár: szombat, nov. 23. — Róm. kath.: Kelemen pp. — Prot.: Kelemen. — Görög-kel.: (nov 10.) Oreszt vt. — Zsidó: Kiszlev 12. Sab. Vajece. — Napkél 7 óra 3 perckor; nyugszik 3 óra 58 perckor. — Hold délután 1 óra 19 perckor; nyugszik éjjel 3 óra 24 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet, jelzése szerint: száraz hideg idő várható.

Dalárda estély a Nagy-Vigadóban este 8 órakor.

Színház: »Napfogyatkozás«, operette.

— (A »Pécsi Dalárda«) holnap azaz november 23-án, rendezi az első tánccal egybekötött alapszabályszerű felolvasó estélyét a »Nagy Vigadó«-ban. A műsor igen érdekesnek ígérkezik. Elsőben éneklék Lányi Ernőnek »A magyar nyelv« című dalát a mit a kassai dalversenyen, 1901. aug. 10-én. a dalünnep kötött-versenykara adott elő. Második pontja a műsornak: Magyar dalok, Palotássy Jánostól. Harmadszor Marschner Henrik »Dal szabadság« című dalát adják elő. Ezt követi Huber Károly: »Édes lánykám«-ja. Az estélyen a pártoló tagok csupán szorosán vett családtagjaikkal jelenhetnek meg. Igazolási a felvételi jegy, vagy a legutolsó nyugta kívánatra előmutatandó. Az estélyen Rác Gusztó zene-kara játszik. Kezdeté esti nyolc órakor.

— (Áthelyezés.) A m. kir. igazságügyminiszter Sável Kálmán pécsi kir. főügyészt a nagyváradi kir. főügyészséghez helyezte át.

— (A vasárnapi térzene.) F. hó 24-én a katonazenekar a Széchenyi-téren ismét térzenét ad, melynek műsora a következő: 1. »Szulejman basa« induló *Sommertől*. 2. Ouverture *Strauss* »Mathusalem hercege« című operettből. 3. »La Bonquetière« keringő *Godfreytől*. 4. »Fleurs Hongroise«, egyveleg *Schlögltől*. 5. »Kedvesem« szerelmi dal *Udalltől*. 6. Induló *Kraltól*.

— (Jelentés a vizről.) A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következő jelentést adta ki: Folyó hó 22-én reggel 6 órakor a tettyei vize tartóban 1000, az ellentartóban 720 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 672 köbméternek találtatott.

— (Névmagyarosítások.) Kiskoru *Jakabsohn* Andor nagy-szokolyi illetőségű, ugyanottani lakos vezetéknévénél »Jenei«-re és *Mann* Ábrahám m. á. v. hivatalnok ó-dombovári lakos vezetéknévénél »Miklós«-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— (Eljegyzés.) *Holics* Juliskát *Holics* Gyul kir. ítélőtáblai bíró leányát Pécsről eljegyezte *Kocogh* János gyógyszerész Nyir-Balkányból.

— (Vörösmarty-ünnep Moháson.) A mohácsi kaszinó karácsony másodnapján a Vörösmarty-szoboralap javára nagy ünnepséget rendez. A harminctagu rendezőség elnöke *Seinkovich* Károly főszolgabíró. Vörösmartyról *Réder* Károly dr. tart felolvasást, s

közben Vörösmarty nőalakjai jelennek meg, a kiket Mohács legszebb hölgyei fognak személyesíteni.

— (Uj anyakönyvvezető.) A belügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Somogy vármegyében a mesztegnyői anyakönyvi kerületbe *Ulrich* Gáspár segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki és őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— (Pályázat.) A pécsi m. kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevősnél egy számtisztai állás rendszeresített. Pályázatok tizennégy nap alatt nyújtandók be a pécsi m. kir. pénzügyigazgatósághoz.

— (Halálozás.) Özv. *Réhling* Jánosné szül. Sper Borbála f. hó 22-én dél-élt 9 órakor hosszas szenvedés után életének 69 ik évében elhunyt. — Temetése nov. 23-án délután két órakor lesz a Percel-utca 17. számú gyászházból a szigeti külvárosi temetőben levő családi sírboltba. A gyász-mise 26-án lesz d. e 9 órakor a belvárosi templomban. Az elhunytat széleskörű rokonság gyászolja.

— (A székely népért!) Báró *Feilitzsch* Arthur és *Radnóti* Dezső pártolásra érdemes akcióra hívták fel egy lelkes hangú felszólításban Magyarország népét a székelyek érdekében. Arról van szó, hogy ez ősi magyar nép nem talál munkát e hazában és kenyeret a családja számára. Adomány gyűjtésével óhajtanak az akció kezdeményezői pénzt teremteni a székely nép érdekében kifejtendő mentő akció költségeire. A hazafias, nemes célt támogatni kötelessége minden igazán érző magyar embernek. Adományok az »Erdélyi Kárpát Egyesület Székely kongresszus«-ához Kolozsvárra küldendők.

— (Szerencsétlenség az országúton.) *Samaci* Géza, püspökbogádi lakos ma délelőtt vigan hajtattott lenn az országúton hazafelé, a mikor a lovak valamitől megijedve, elragadták a kocsit. *Samaci* Géza a lovak közé esett s lába a gyeplőben megakadt. A megbokrosodott lovak maguk után vonszolták az országúton a szerencsétlen ember testét, míg néhány szembejövőnek sikerült a lovakat megállítani. *Samaci* Gézát eszméletlenül szállították be a kórházba. A szegény ember súlyos sérüléseket szenvedett, életbenmaradásához kevés a remény.

— (A szatócsok veszedelme.) Méltán ezt a nevet érdemlik meg azok az apró sihederek, kik a külvárosi szatócsok boltjait veszélyeztetik. Működésük abból áll, hogy ketten-hárman egyszerre mennek egy ilyen szatócs boltba, hol aztán míg az egyik egy krajcárért gyufát, cukrot, vagy más apróságot vásárol, addig a többiek a boltban összeszednek, jobban mondva, összelopnak minden lehetőt. Így történt ez tegnap este is, az egyik felsővámház-utcai szatócsboltban, hol azonban a boltos észrevette a turpisságot s utána iramodva a fiuknak, sikerült is neki az egyiket elcsipni. A fiu zsebében egy tojást, egy maroknyi mandulát és egy fél fontos súlyt talált. A kis tolvajt átadták a rendőrségnek.

— (A feketefátyolos hölgy.) Alig történhetik egy valamire való bűnügy, hogy ne szerepelne benne ez a bizonyos »fe-

kete fátyolos hölgy«. a ki rendesen arra lenne hivatva, hogy feketesége dacára fényt derítsen a nyomozat sötétjébe, lényegében véve azonban semmire sem használható, legföljebb csak alkalmatlankodik. — A jelen esetben ugyan nem bűnügyvel kapcsolatban lépett föl ez a feketefátyolos hölgy, hanem szereplése így is felemlítésre méltó, a mennyiben titokzatos-sága eléggé érdekessé teszi. — Mint a rendőrségnek jelentették, a titokzatos hölgy azzal foglalkozik, hogy városunk előkelőségeinek házait látogatásaival tisztelvén meg, minden továbbiak nélkül, könyöradományokat gyűjt a saját számára s mindössze annyi felvilágosítással szolgál magáról, hogy egy előkelő földbirtokosnak elszegényedett árvája. A fekete fátyolos hölgy már legközelebb a rendőrség pártfogásába kerül.

— (Tűz a vidéken.) Mint bennünket értesítenek, Romonyán az elmúlt éjjel *Meszes* János odaváló lakos házában tűz ütött ki, amelynek a lakóház teteje esett áldozatául. Szerencsére a házbeliek idejekorán észrevették a veszedelmet s így sikerült a tűz tovaterjedését megakadályozni.

— (Drágul a kávé.) Egy hír nyilallik nemcsak a határ, hanem egész Európán keresztül: drágul a kávé. Mostoha időjárás-e az oka, vagy élelmes kartellek kegyetlen spekulációja, az egyre megy, az eredmény az, hogy a nemes babot, a melynek fekete leve akár szerető egybeolvadásban a szelid tejjel oly hatalmas népszerűségre tett szert a művelt emberiség mindkét neménél, mostantól drágábban mérik. Ezt az eseményt nem lehet kicsinyelni és adja Isten, hogy ne érezzük meg következéseit. A legerősebben persze a németeket sújtja a dolog, a kiknek a sör mellett a kávé a nemzeti italuk. A sörük jó, a kávéjuk kegyetlenül rossz, de hogy a kriminális volta mellett is egész fekete tengert fogyasztanak belőle: ez mutatja, hogy mennyire a szívükhöz nőtt a kávéfűzsa. De Magyarországról is tudvalevő, hogy a kávéházak országa. A kávé Pécsnek sem sokkal kevesebb, mint Liptónak a krumpli. Ha nem volna kávé, nem volna kávéház és ha kávéház nem volna, mi volna a pécsi élet? Jaj nekünk, ha a pikkoló árat fölemelik! Nagy veszedelem fenyegeti »a távollevők őszinte méltatása« című műveletet, a minek van egy rövidebb neve is és a mely művelet hozzáértők tanúsága szerint igazán, lelkesen és sikeresen csak kávé mellett teljesíthető. A kávé mellett, a mely világosra enyhíthető, vagy barnára sötétíthető, a szerint, a hogy a hangulat a stilszerűség kedvéért megkívánja. Turi vásár sátor nélkül, mit ér a traces kávé nélkül? Az a jó tulajdonsága azonban meg van a dolognak, hogy ezentul a távollevő, a kit őszintén méltatnak, vigasztalódhatik vele, hogy ennek a méltatásnak nemcsak ő adja meg az árát, hanem azok is a kik gyakorolják.

— (Elveszett ékszer.) Tegnap este a színházról a Kazinczy-utcaig terjedő uton egy női mellű, három kék kövel elveszett. A becsületes megtaláló kéretik, hogy az ékszer adja át a rendőrségnek.

— (A furfangos sváb asszony.) Egy közeli sváb faluban történt a következő eset. A falu pékje kicsinynek találta azt a vaját, amit rendes szállítója hoz neki naponta,

azért megmérte. S ime, legnagyobb meglepetésére úgy találta, hogy a három kilóból éppen huszonöt deka hiányzik. Másnap elfogta az asszonyt.

— Van-e magának mérlege?

— Az volna, de a súly hiányzik róla.

— Hát a vaját mivel szokta mérni?

— A maga három kilós kenyérével.

Tudja, a szegény ember úgy segít magán, ahogy tud.

A pék, a ki komolyan el volt határozva arra, hogy a vakmerő csalót feljelenti, erre hirtelen leszállította a haragját.

— **(A vidéki nyomdák és az állami munka.)** A kereskedelemügyi miniszter most válaszol a szegedi kereskedelmi és iparkamarának a kerület közgazdasági viszonyairól szóló 1900. évi jelentése azon panaszára, mely szerint az állami hivatalok és intézetek nyomtatványszükséglete — a vidéki nyomdatulajdonosok e panasza — így szól a leirat — nem ismeretlen előttem és annak orvoslása iránt már hivatalbeli elődeim tárgyalásokat indítottak. A nyomtatványoknak vidékenként való biztosítását sikerült elérni tár-cám ügykörében a m. kir. államvasutaknál, tehát a legnagyobb fogyasztónál, a pénzügy-miniszteriumnak alárendelt hatóságoknál, a belügyminiszteriumoknak alárendelt csendőr-kerületi parancsnokságoknál és egyes kivételektől eltekintve, a földmívelésügyi miniszterium alárendelt hatóságainál. A többi hatóságoknál, illetve miniszteriumoknál a nyomdai munkálatoknak vidéken leendő beszerzését

szolgálati és pénzügyi érdekek gátolják. — A miniszter aztán fölhívja a kamarát, hogy az általa hozott rendeletek rövid tartalmát újból is hozza az érdekeltek tudomására és szíveskedjék az érdekeltekkel továbbá azt is közölni, hogy a hatósága alá tartozó hivatalok és intézetek nyomtatványszükségletének odaitélésénél, a mennyire azt a szolgálati és pénzügyi érdekek megengedik, a vidéki nyomdák versenyképes ajánlataira úgy mint eddig, a jövőben is kiváló figyelemmel lesz s hajlandó konkrét esetekben — ha az érdekeltek hozzá fordulnak — az egyes társmisztereknél a vidéki nyomdák érdekében közbenjárni. Végül arról is értesíti a miniszter a kamarát, hogy a fegyházi nyomdaipar elleni panaszát az igazságügyminiszterrel közölte, kinek válaszáról a kamarát annak idején értesíteni fogja.

— **(Az utolsó fölvonás.)** Régi gyakorlott dramaturgok, kik értik, hogy miként kell egy-egy szindarabot felépíteni, azt mondják, hogy könnyű a szerzőknek, kik korlátlan urak darabjuk hősnék élete fölött. Ők teremtik meg a helyzetet s ott fejezik be és úgy a hős, vagy a hősnő sorsát, ahol nekik tetszik. Nos és ha a dramaturgok eme véleménye áll, a mi kétségtelen, mily hatalmas lehet ereje annak a szerzőnek, melynek »Sorsa« a neve s mely rendszerint társszerzőül veszi maga mellé a »Végzet«-et, hogy ezzel magrázó tragédiákat s kacagtató bohózatokat teremtsenek egyaránt az »Élet« szinpadja számára. E korlátlan hatalmu társszerző cég egyik reális drámájának utolsó fölvonása játszódott

le a napokban az egyik szomszédos községben, hol az országuton vérében fagyva találták *Hockmann* András odavaló lakost. Mellette egy kés hevert, zsebében pedig egy szűkszavu cédulát találtak, mely kétségtelenül bizonyította, hogy a boldogtalan ember önkézével vetett véget életének. Az öngyilkos ember valamikor jobb napokat látott, de hogy néhány évvel ezelőtt felesége meghalt s nem volt, kiről gondoskodnia, az italknak adta magát. Rövid idő alatt elitta nehezen összegyűjtött vagyonkáját s aztán megcsinálta az utolsó fölvonást: agyonszurta magát!

— **(A villányi állomás kutja.)** Ily cím alatt egy hozzánk érkezett tudósítás folytán megírtuk, hogy a villányi állomás kutyája egészségtelen, hogy jó lenne ezt arra nézve megvizsgáltatni, hogy vajjon nem tartalmaz fertőző bacillusokat. — E közleményünkre vonatkozólag a »Mohács Pécsi Vasut« üzletigazgatóságától a mai napon a következő felvilágosítást vettük: »Illetékes pályorvosunk kijelentése szerint — a ki különben községi orvos is Villányban — a villányi vasutállomás kutja legutóbbi két év alatt többször lett tisztítva, új vörös fenyő csővel ellátva s külső viz, vagy szervi anyagok behatolása a kutba teljesen ki van zárva; ez okból határozottan téves azon állítás, hogy az ivóviz egészségtelen volna. Kétségtelen bizonyítékul szolgál különben azon tény, hogy az állomáson 30—40 év alatt kimutathatólag ezen kut vizétől még senki beteg nem lett, járványszerűleg váltóláz, tifusz ott soha sem mutatkozott.« — Még

Nem úgy történt.

Anyjukom egy napon azt mondja nekem:

— Hallottad már öregem, hogy Hardeville egy új urnőt kap?

— No persze, — mondám, — onnét át Heibergből.

— Dehogy! — felelé ő, — Nilsen Ábel jobban okoskodott.

A fiatal özvegy Lesooignének udvarol.

Nagyon megütköztem a hiren. Éreztem, hogy nem lehet jó következménye.

Lesooigne egyike volt a vidék leggazdagabbjainak s mondhatni, csinos külsővel is birt. Lehet, hogy meghódította Nilsent, a ki Mária szépségével már betellett.

Ezen eljegyzési hír után nemsokára ütött ki az a nagy tűz is, mely az egész kastélyt elhamvasztotta s mely az ön jó anyjának halálát is okozta.

— Nos, most tulajdonképen elmondtam, a mit tudni óhajtott — felelt Merten, mintegy befejező hangsúlyozással. — Nilsen lakást bérelt a nagyvendéglőben s ott lakott, míg a kastély újra felépült; Péteri Mária pedig a saját birtokára ment vissza.

Félévre rá özvegy Péteriné meghalt, leánya egyedül maradt bánatával, szegényével abban az üres, nagy elhagyatott zárkában. Nilsen nem nősült meg; a mit fölöle beszéltek — az eljegyzését illetőleg — merő kórhalmány volt.

Az öreg tanító teljesen elhallgatott, révedezve tekintett ki a sűrű borus tájra.

Felkeltem, hogy eltávozzam, azonban még néhány kérdést mi ajkamon volt, megkockáztattam.

ről is hirdette ezt, de mitsem használt vele. Krügernek meg volt hozzá az engedélye, pénze is volt így aztán nem gátolta semmi, hogy megtarthassák a mulatságot. Ugy tervezték, hogy első napon a gazdák, birtokosok — másodikon a cselédség és harmadik napon ráadásul a gyermek nép fog mulatni. Fel is diszitették a nagyvendéglőt zászlókkal, drapériákkal, zöld galyakkal, némelyek között sűrűn csüngtek a telivér szőlőfűrtök, gyümölcsök. Vendégekben sem volt hiány. Délután már együtt voltak a gazdagok, a tehetősebb polgárok, kik közt a csekély számu intelligencia is megjelent, sőt Nilsenék is valamennyien eljöttek. Mikor a fényes fogat berobogott a nagyvendéglő elé, épen ott álltam a kerítésnél. Nilsenné fekete selyem ruhában öltözve, mellette Péteri Mária tiszta fehérben olyan ártatlan arcal ült, mint egy szelid galamb. Gyönyörű szép volt a leány, s az a habfehér ruha csak előtüntette ártatlan szolid szép vonásait. Csak a nyaka körül ne lett volna olyan feltűnő mélyen kivágva a ruhája. A fehér muzelina keresztül szinte látni engedte hófehér vakító kebleit, melyet Nilsen majd el nyelt a szemével. Azt hiszen ezt Nilsenné is észrevehette.

Elbeszéltem a látottakat anyjukámnak, amire ő azt jegyezte meg, hogy ezen a táncinapélyen Balzebubiak is lesz dolga.

Este aztán magam is át nézgettem a mulatók közé; — természetesen azért, hogy megfigyeljem egykori nővendégen és Nilsen viselkedését. Talán nem illő volt ez a lesekedés, — de megtettem.

Nem volt sötét az éj, mert a hold szépen bevilá-

nyugvársal vesszük tudomásul és tesszük közzé az üzletigazgatóság eme értesítését, mert közleményünknek nem volt egyéb célja, mint a villányi állomás kútvizére felhívni az illetékes köröket s meggátolni egy oly lehetőséget, mely az utazó közönség egészségére végzetessé válhatott volna.

— **(Elezabadult ökör.)** Nagy riadalmat okozott ma délelőtt a budai vásártéren egy megvadulva száguldó ökör, a melyet Ratkovitstól vezetett két inasgyerek le a vágóhidra, de a mely megugrott a kezükből és rohant ide s tova a piacon. Nagy szerencse, hogy néhány markos embernek sikerült a Hétfejedelem előtt megfogni, mielőtt még valakiben kárt tehetett volna. Jó lenne biztonság okáért erősebb emberekre bízni az ilyen állatok vágóhidra való szállítását és akkor sem a piacon keresztül, hanem az országuton.

— **(Meglopták a pékinast.)** Sirva jött panaszra a rendőrséghez ma kora reggel *Osztovics Károly* pékinas.

— No mi baj? — kérdezte az ügyeletes rendőrbiztos.

— Hát kérem, amint reggel széthordtam a friss süteményt, ellopták tőlem.

— El, hát az csak úgy megy!? Aztán ki vitte el, látta?

— Ja persze, ha láttam volna. A megyeháza lépcsőjénél leültem, mert nagyon álmos voltam. Szerencsére el is aludtam. — Egyszerre álomban hallom gazdám szavát, a ki kegyetlenül szidott. Erre fölbredtem és

rémülten néztem szét, sehol sem láttam a süteményt.

— Hát te élhettelen bitang, azért küld el a gazdád, hogy az uton aludj? Itt van a süteményed s most takarodj.

Az inas az örömtől nem tudott hová lenni, nem foghatta föl, miként került a sütemény a rendőrségre. A dolognak egyszerű a magyarázata. A rendőr, amint meglátta az alvó inast, költögetni kezdte, de hiába, az nem ébredt föl. Ott meg nem örködhetett, hát fogta a kosarat és az inspekcióshoz vitte.

— **(A gépműhímezési tanfolyam)** melyet a *Singer Co* varrógépgyár-részvénytársaság a nőegylet nagytermében ingyenesen rendezett és mely négyhétig tartott, a mai nappal befejeződött. Hölgyközönségünk lankadatlan érdeklődéssel kísérte az egész tanfolyamot, melynek fényes bizonyítéka azon kiállítás, mely a *Singer Co* részv. társaságnak a Széchenyi-tér 16-ik szám alatt lévő kárákatában minden szakértőt bámulatba ragad. Szébbnél-szebb műhímezést, ür- és áttört (ajour) munkát láthatni ott, melyeket egytől-egyig a tanfolyamon résztvevő hölgyek készítettek. Ezen tárgyak valójában megérdemlik a figyelmes megismerést és a készítésük el-sajátítását, ami annál könnyebb dolog, amennyiben a *Singer Co* részvénytársaság itteni fiók-üzlet vezetősége ezentul is teljesen díjmentesen tanítja a műhímezést, a mi sokaknak biztos kenyérkeresetet, míg másoknak — kik nincsenek rászorulva — kellemes és hasznos szórakozást nyújthat.

— **(Keserű rántotta.)** A katonaellemesség a szerelem közvetítésével kiegészíti a sovány élelmezést. Koronatanuk erre az el-tüntetett libacombok, rétesek, pogácsák, lepények és pecsenyedarabok. Régi igaz közmondás, ha ló nircs, jó a szamar is. Pecsénye hijján a rántottát is meg lehet enni. Így békült ki sorsával egyik Pécselt állomásozó hadfi is, ki a szerelem magasabb erkölcsstanát egy tej, vaj és tojáskereskedő cselédjével alkalmazta a gyakorlatban. A tulajdonos másutt lakott és záróra után a cseléd gondjaira hagyta üzletét. A cseléd az ismerős és bizalmas kopogásra beeresztette a maga káplárját és sütötte neki a vajas rántottát. A magyar baka ugyan nem olasz, de a vajas rántottától nem csömörlött, sőt nagyon is hozzászokott. A tulajdonos egyszer csak észrevette, hogy fogy a vaj és a tojás s az átellenben levő vendéglő ablakában kém-szemlére állott. Egyszer csak kip-kop s kinyillott az ajtó magamagától. A tulajdonos egy kis vár-tatva — amennyi idő alatt a rántotta is elkészül-hetett — a kapun át bement s meglepte az ingye-nes kundsáftokat. Ki erre, ki arra akart ug-rani. Ő azonban nyugalomra intette őket, jó étvágyat kívánt. Verejtékkel ették a tiltott al-mára a vajas rántottát. Egészségre kívánta azután a vitéz urnak s miután úgy is min-den mérges volt s berukolnak oda, ahol Szent Péter tartja az inspekciót, meghívta a kápl-árt egy ital borra. A vitéz mit tehetett? El-fogadta a bucsu poharat s ha nem is halt meg a rántottától, a sárga földig itta magát az olajos borból és lőn nem a fogaknak, de

gitotta az egész mulató társaságot, mely két külön részre u. m. ivókra és táncolókra, volt osztva.

Este tíz óra felé egyszer csak eltűnt Nilsen is, Mária is.

Az a szegény asszony ott ült bús sápadt arcal egy lombosátor alatt, melynek halvány zöld fénye még betegesebbé festette az arcát. Meglátszott rajt, hogy valami kín mardosa belsejét.

Ha rutság és bánat egyesül valakiben, az menthetlenül elveszik idő előtt. Így járt Nilsenné is.

— Mi okozta a bánatát? kérdi ön. Majd elmondom.

— Talán emlékszik arra a kis házikóra ott a kert végén a hársak alatt, melyek gyakran szolgáltak kitűnő lúvóhelyül az efféle fajta titkos szerelmeseknek.

Itt láttam én azon este Mária-t és Nilsent.

Hazafelé menőben voltam és utam a ház közelében vezetett el. Épen azon gondolkodtam, hogy hova tűnt a két ismerős a társaságból, mire egyszerre csak suttogást véltem hallani a házikó mögül. Visszatartott lélegzettel közeledtem a hely felé. A hold halvány képe két ölelkező alakot tüntetett elém. Ők voltak. Nilsen és Mária. A nő ott csüngött hófehér karjaival a férfi nyakán, a ki csókolta annak ajkait.

— Ugy-e Abel szeretsz? nagyon, igazán szeretsz? kérdé Mária.

A férfi bizonyította, hogy imádja.

— És ugy-e, ha ő meghal, nőddé teszel?

— Azzá, felelte Abel és még jobban magához vont a rajta csüngő szép leányt.

— Dehát mikor hal meg ő...? kérdé ismétlen.

— Nemsokára — nemsokára — Csak te légy az enyém! így szólt a férfi s szava mindig izgatóbb, reszketőbb lett.

— Ismered az égő szerelmet Abel?

Abel nevetve válaszolt: Hogyne. Azok a piros virágok azok

— Igen, virágok; olyanok mint a tűz, olyanok mint az én szerelmem. Abel, te irántad, mig szavadat tartod, s azután is olyan lesz mint a tűz, ha azt megszeded. —

A hold eltűnt egy pillanatra, a nyugati égről hosszú üszkös fénynyel futott alá egy csillag. Csend lett, csak a szelelő lebbent meg néha, de szót nem lehetett többé hallani, csak nehéz mély sóhajokat...

Merten Küszten letette kialudt pipáját s némi gondolkodás után folytatá:

— A népek is suttogni kezdtek Nilsen és Mária közti viszonyról; később aztán nyilvános lett, majd feledés borította őket, mint azt a sírt, hova Abel nemsokára a feleségét temette el. Mert nemsokára meghalt az az asszony. Ugy hiszem, a bánat ölte meg, nem mint az orvosok állítják, hogy az erős tengeri levegő tette tönkre gyenge szervezetét.

Mária továbbra is ott maradt azonban a birtokon, de nem egyedül, hanem Nilsenné egy nő rokonával, aki látszólag a házvezetés gondjait viselte.

Jó takaró volt ez az asszony! Így legalább a botrány elhárított. Az egész falu várta, hogy Péteri Mária utódja leend a feleségnek s majd egy törvényes házasság jóvá fogja tenni a mult bűneit.

egyébnek csikarása és utána az . . . áris-tom. A tejkereskedők cselédjei, így nagyon irva a baka-krónikában, most már nem tudnak maguknak bakát kaparítani és pénzt keresnek.

— (Csillárok, villamos lámpák és minden alkatrészek külön.) A villamos világítás egyre nagyobb tért hódít, ez az újítás nemcsak célszerű, de a legkellemesebbek egyike, szinte örül az ember, midőn a villamos lámpákat látja. Különösen a magánlakások fényét és elegáns előkelőségét emelik a villamos lámpák és csillárok. Ily csillárokból álló és függő lámpákból bámulatosan szép és finom izlésű, művészi kivitelű példányok láthatók Schönwald Imre ékszerész- és műkereskedő király-utcai villamos tárgyak külön osztályában. Ezenkívül rendkívül nagy választék van villamos körtékben (izzó lámpa), amelyek nemcsak a legkitünőbb minőségűek, de egyúttal rendkívül olcsók. — E cikkekből a cég ezentúl tetemesen nagyobb készletet tart, hogy a folyton fokozódó keresletnek megfelelhessen. Ép azért, a ki a lakásába villamos világítást bevezeti, mulasztást követ el, ha e szép rak-tárt meg nem tekinti és Schönwald rendkívül olcsó áraival meg nem ismerkedik.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1901. nov. 22. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 760.5 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 10.3 °C.

> maximuma: 10.9 °C.

> minimuma: — 2.3 °C. } tegnapi.

Párányomás: 5.7 mm.

Relatív nedvesség: 61. %

Felhőzet: 2° Cum-NW.

Szélirány s erő: S. 2. —

Csapadék 24 órai: 0. Harmatp. 0 °C

Egyelőre változás nem várható.

Dr. Cser.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ

JÖVŐ HETI MŰSORA.

Vasárnap, nov. 24-én: délután: 3 órakor félhelyárral *A suhanc*, operett; este: *Gyerekkasszony*, népszinmű.

Hétfő, nov. 25-én: *Bibor és gyász*, dráma.

Kedd, nov. 26-án: *Tartalékos férj*, vígjáték.

Szerda, nov. 27-én: *Parasztbecsület* opera és *Don Pietro Caruso*, dráma.

Csütörtök, nov. 28-án: *Szultán*, operett.

Péntek, nov. 29-én: *Hannele*, regényes vígjáték.

Szombat, nov. 30-án: *Ugyanez*.

Művészet, irodalom.

⊙ A Gyurkovics leányok. Herceg Ferenc kiváló életképe, a »Gyurkovics leányok« került tegnap elég szép ház előtt előadásra. Különös egészséges jókedv honol a színházban, ha a közönség olyan igazi magyarizáló darabot lát, mint a milyen a »Gyurkovics leányok«. Valahányszor a műsorba illesztik, mindig szép közönséget vonz a darab. A publikum élvezettel hallgatja e dzsentrilámból merített életképet. Tegnap is jót mulatott rajta, bár voltak az előadásban némi fogyatkozások.

Ez nem az jelenti, mintha az előadás nem lett volna jó, hanem azt, hogy *jobban* is láttuk már. A főszerepet, a kis Micit, *Csige* Böske játszotta. Szép, élénk volt benne, de hiányzott belőle az a naivság, a mit az a szerep megkíván. Nem tudta a közönséggel elhitetni, hogy tizenhatéves. Ha pedig a közönség nem hisz el valamit, az baj. Különben ő megtett mindent, a mit csak tehetett, de már egyénisége sem praedestinálja az ilyen szerepre. Kevés benne a leányos. Jobban aszszony szerep való neki. Partnerre *Kardos* Andor, mint Horkai Féri, igen ügyesen mozgott. Látszott rajta, hogy nagy ambícióval fogott szerepéhez, a mit legjobban is tudott, mert a többi szereplő nagyobb részén a »szerep nem tudás« vett erőt. *Thury* Elemér Radványija kissé fiatalos volt, azonban igen pompás. Különben már megszoktuk tőle, bármilyen szerepet játszik is, mindegyikben sikerült mutat be. A negyedik szakaszban nagy sikert aratott deli csárdásával. A közönség heves tapsban tört ki és megújratatta vele. A »Ritka buza, ritka árpa, ritka rozs« nóta helyett sokkal találóbb lett volna »Gimbilim, gombolom . . .«, hogy miért, sokan tudják. Maga a szereplő is. *Csige* Ilona Sárít játszotta, bár a színlapon Ella volt jelezve. Valamire figyelmeztetnünk kell a szereplőt. Magyar színpadon játszik, jó magyar közönségnek, a hol fiatal leányok is vannak. Ezek pirulva nézik végig az ő játékát. Többet nem mondunk. A szereplő megértheti, mit értünk alatta, s többet nem akarunk vele. A többiek is, *Nádassy* (Gida), *Veszpréminé* (Gyurkovics mama), *Vágó* Béla, *Acél* Szidi, *Miklósi* Ilona, *Pesti* Kálmán ügyesen oldották meg feladatukat. (o. p.)

⊙ Orvosi zsebnaptár. Im már harminchatodszor jelent meg a legjobbhírű és legjobban szerkesztett zsebnaptárak egyike, az »Orvosi zsebnaptár«. Az évkönyvszámba menő s a jövő 1902-ik évre szóló naptár ezuttal is díszes fekete kötésben, arany nyomású címlappal kerül a közönség kezébe, Dr. Faragó-Gyula szerkesztésében. A gazdag hirdetési rovattal bíró és írónnal ellátott zsebnaptárt a Légrádi testvérek könyvkereskedő cég adta közre igen tetszetős kiállításban. Ára 2 korona 80 fillér. Megrendelhető úgy a kiadóhivatalban (Váci-körut 78) mint minden könyvkereskedésben.

⊙ A »Zenélő Magyarország« zongora és hegedű zenemű-folyóirat most megjelent 22-ik füzetének tartalma: Siposs Antal »Révfülöpi nóták«; 3 új balatoni nóta, u. m.: »El akartál menni tőlem«, »Ősz az idő« és »Zúg a vihar, kavargja a Balatont.« Lányi Ernő: »Impromptu.« Schubert F.: »Tengeren«, műdal. Gretzinger Iván »Kilenc magyar nóta«, magánhegedűre. Havonta kétszer, mindig 12 zeneoldalon jelenik meg a »Zenélő Magyarország«, a melynek dolgozó társai az ország s a külföld legjelesebb zeneszerzői. — Előfizetheti a »Zenélő Magyarország« zenemű kiadóhivatalában, (Budapest, VIII., József-körut 24. szám alatt) honnan egyes füzetek 60 fillérért — s minden bármi nemű zeneművek a leglgtuányosabban megrendelhetők.

Folyó s.ám 57. Idénybérlet 57. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szombaton, november 23-án:

Napfogyatkozás.

Operet.

Személyek:

Csalavalahaj, Kuka sziget fejedelme . . . Szilágyi A.
Azra, leánya . . . M. Kapossi J.
Kinkon, miniszter . . . Pesti K.
Dümbürgen, Kumassi sziget fejedelme . . . Nádasy J.
Csicska, felesége . . . A. Nagy V.
Palmerston Eduard, tengerész hadnagy . Kozma Pista
Smitt, gyermekkori barátja . . . Fekete Lajos

Vasárnap, november hó 24-én:

Délután 3 órakor fél helyárral:

Suhanc.

Operet.

Este rendes helyárral:

Gyerekkasszony.

Népszinmű.

Törvénykezés.

§ A hazugság taksája. Mulatságos jelenet játszódott le a járásbiróság mai tárgyalásán. Két atyafi volt a törvényben: egy gazda meg egy lókupec. A lókupec eladott annak egy lovat százhusz koronáért, azzal a kikötéssel, ha a gazda valami hihát talál rajta, visszaveszi. A gazda talált is: a ló igen vágyódott valami orvosság után, a mennyiben nagyfokú kehésségben szenvedett. A lókupec azonban a beteg állatot nem akarta visszavenni. E miatt volt aztán a pör és a tárgyalás.

A kupec így védekezett:

— Hát hiszen én megmondtam, a mikor a lovat eladtam, hogy egy kis keh van rajta.

— Nem igaz, nem mondta! . .

— Mit? Nem mondtam, hát talán én már százhusz koronáért is hazudni szoktam? Vágja ki az indignáció a szavakat a kupecből.

A bíró pedig csöndesen beleszól:

— Hát mennyiért szokott maga hazudni?

A mire a kupec, tekintettel a helyre és a jelenvoltakra, a felelettel adós maradt.

Bűnügyi felelőviteli tárgyalás a pécsi kir. törvényszéknél.

1901. évi november hó 25-én.

7930. Sárközi András Sárközi Mihály és társaik ellen többrendbeli lopás miatt.

1901. évi november hó 27-én.

7773. Farkas József ellen lopás miatt.

7773. Szolga György és fia ellen emberölés miatt.

6437. Kis Halász Vince ellen magánokirat hamisítás miatt.

7776. Wolf Mihályné ellen emberölés miatt.

1901. évi november 29-én.

7451. Ilj. János Mátyás és társa ellen súlyos testi sértés miatt.

7554. Perlesz Soma ellen gondatlanságból okozott súlyos testi sértés miatt.

7772. Trinter József ellen lopás miatt.

1901. évi november hó 30-án.

5581. Bereckó Mátó ellen becsületsértés miatt

5548. Csermák Viktor és Goldschmidt Sándor ellen kölcsönös becsületsértés miatt.

5510. Tóth József ellen becsületsértés miatt.

5446. Katona Ferenc ellen becsületsértés miatt.

6563. Dragojlov Miklósné ellen becsületsértés miatt.
 5798. Blauhorn Antal, Csillag Mór és társaik ellen könnyü testi sértés miatt.
 6519. Dobszai János (Ivó) ellen rágalmazás miatt.
 5644. Johl Ádám ellen közsend elleni kihágás és becsületsértés miatt.
 7864. Fejes Antal ellen rágalmazás miatt.

Országgyűlés

A képviselőház ülése november hó 22-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.)
 Apponyi Albert gróf elnök bemutatta a beérkezett kérvényeket s azután Barabás Béla, mint bíráló bizottsági tag letette az esküt.

A felirati vitánál Kecskeméthy Ferenc, a függetlenségi párt új tagja beszélt elsőnek s a magyarság erősödését, a magyar állameszme kiépítését, a protestánsok hathatós támogatását s az 1848. évi idevonathozó törvény végrehajtását sürgeti.

Bornemissza Lajos kormánypárti képviselő a tót nemzetiségi izgatók ellen szól. A néppárt keltette föl az izgatást. Ennek bizonyítására felolvassa a Molnár János szerkesztett Krestyán című tót lap cikkeit, melyek hazafiatalnok s izgatnak a magyarság ellen. (Nagy zaj jobbról.) Felszólítja Molnárt, nyilatkozzék, hogy tudomásával jelentek-e meg ezek a cikkek? A felvidéki tótság nem kívánja a revíziót, csak a néppárt izgatja, de meg fogják védeni a tótokat az agitátorokkal szemben is.

Molnár János sok kertelés után ellenmondások közt, nagy zajban kijelenti, hogy a tótokat elnyomottaknak tartja, de a hazafiságot tőlük is megköveteli.

Bornemissza kérde, hogy válaszoljon Molnár egyenesen, nyíltan a kérdésre, mire Molnár kijelenti, hogy a Krestyán felolvasott cikkeiért nem vállal felelősséget.

Szünet után Darányi Ferenc, a baksai kerület ujonnan választott néppárti képviselője mondotta el szűzbeszédét a kormánypárt felirati javaslata ellen.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

!! **Éppen most jelent meg !!**

A Pécs szab. kir. város és határában levő épületek jegyzéke

(Háztulajdonosok névjegyzékével)

ára 2 korona.

Kapható lapunk kiadóhivatalában.

FEHÉR BÉLA

butor raktára

Pécsett, Apáca-u. 2. szám alatt
 a takarékpénztári új palotában.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát *teljes hálószoba, ebédlő és Salonberendezésekben*, ugyszintén ottománok, ebédlő divánok, lószőr és afric matracok, tükrök, képek, nádszékek és vasbutorokban.

Sehol nem létező, rendkívül olcsó árak mellett.

Hitelképes egyéneknek részletfizetésre is.

Kertek és udvarok feltöltéséhez

alkalmas föld és kavics dijjmentesen kapható.

Kaposvári-utca 3. szám alatt.

Emeleti utcai lakás,

mely áll **2 szoba, alkov, konyha** és **mellék helyiségekből**, az

Árpád-utca 31. szám alatti házban
 november 1-től kiadó.

Évi bér 280 korona.

Bővebbet ugyanott a házmesternél vagy lapunk kiadóhivatalában.

11091. sz.
 ki. 901.

Kizárólagos

Posztógyári-raktár

Pécs, Apáca-u. 2. Takarékpénztári új palota.

35%-ot takaríthat meg minden férfi, ki ruhaszükségletét kizárólagos **Posztógyári raktárunkból** fedezi. Óriási választékot tartunk **honi, angol, gráci** és **brünni**

férfi ruha szövetekben

és **szabó kellékekben**, úgy szintén **tömösvölgyi és pinkafői lőtakarókban**, melyeket **rendkívül olcsó** árakban árusítjuk.

Tisztelettel

Leichner és Fleischer.

Teljesen **higany és ólommentes**
ártalmatlan készítmény

„Hajnal créme“

elismert **biztos hatású kéz és arc-szépítő szer** eltávolít minden bőrtiszta talanságot. Az arc bört bürsony puháteszi és az arc szép, üde és ifjú szint nyer.

1 tégely „Hajnal-créme“ 1 kor.

Kapható:

Krebsz Ödön

drogueria és illatszer üzletében
PÉCS, Irgalmas-utca 10. sz.

A baranyavári járás főszolgabirájától.

Pályázati hirdetmény.

Baranyavármegye baranyavári járásához tartozó és a csúzai körjegyzőséget alkotott Csúza és Sepse kisközségeknél nagyközségekké alakulása kormány hatóságilag megengedtetvén, az évi **1600 kor. törzsfizetéssel, természetbeni lakás és kert** s míg az új jegyzői lakás megépítettét nyerend, a község által megfelelő bérelt lakás élvezetével egybekötött

Sepse nagyközségi jegyzői állásnak

választás utján leendő betöltésére ezennel pályázatot nyitok és a választás határidejül **f. é. december hó 12-ik napjának délelőtti 10 óráját**, helyeül pedig **Sepse község tanácstermét** kitűzöm.

Fölhivom ehhez képest a pályázni kívánókat, hogy képesitettőségüket és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal egyébként szabályszerűen fölszerelt ezirányu kérvényeket **f. é. december hó 9-ig bezárólag** hozzám, annyival inkább nyujtsák be, mert a netán később érkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

Kelt Dárdán, 1901. november hó 20-án.

Stenge Ferencz,
 főszolgabiró.